

TAKLÄGGNINGSINSTRUKTIONER FÖR SVERIGE

UNDERTAKET

Vid takläggning i Sverige gäller det att man följer dessa punkter noga.

Alla takpannor ska läggas på "kallt" undertak. Det förutsätts att korrekt isolering och fuktspärr används i konstruktionen. Vid omläggning av äldre tak, som har så kallad lätt tak-täckning, bör det undersökas om takkonstruktionen är dimensionerad för tegelpannor.

Vid låga taklutningar bör man välja dubbelfalsade takpannor, eftersom horisontella och vertikala falsar avleder vatten och säkerställer en optimal tät-het.

Vid vinkelreduktion av den nedre delen av taket s.k. "Kinesisk Takfot" eller upplyft takfot, kan en kombination av förenklat och bärande undertak användas.

Undertakets främsta uppgift är att förhindra fukt från att tränga ner i underliggande konstruktioner. Det finns flera olika typer av undertak på marknaden.

FÖRENKLAT UNDERTAK

Träfiberplattor, folier och liknande används vanligtvis från 22° taklutning eller mer. Undertaket skall vara tillräckligt styvt, vind- och vattentätt. Skarvar och övergångar skall utföras så att de blir täta.

BÄRANDE UNDERTAK

Traditionell råspont eller motsvarande med papptäckning räknas som det säkraste undertaket och bör speciellt användas vid låga taklutningar och på vindutsatta områden. Bärande undertak skall användas vid taklutningar under 22°.

STRÖLÄKT

strörläkten skall säkra god ventilation mellan undertak och takpannor och dränera eventuell fuktighet på undertaket.

Avståndet mellan strörläkt är beroende av undertak och dimension på bärläkten men får inte överstiga 600 mm (c/c).

Dimensionen på strörläkten skall ses i förhållande till taklutningen.

BÄRLÄKT

Bärläkten är den bärande förbindelsen med tegeltakpannan och skall vara av bästa kvalitet.

Bärläkten får inte ge efter vid belastning, och dimensionen som används är beror på avståndet mellan strörläkten och den tänkta snölasten.

Som regel används ej klenare läktdimension än 23 x 48 mm vid max strörläktavstånd på c/c 600 mm. Tryckimpregnerat virke kan med fördel användas. Det förlänger hållbarheten hos strö- och bärläkten och klarar sig bättre i förhållande till taktegets livslängd.

LÄKTAVSTÅND

Läktning skall utföras noggrant och i linje för att takpannorna skall ligga riktigt och uppnå funktionell tätning av taket. Läktavstånd mäts från överkant till överkant på bärläkt. Takfotsläkt monteras som regel på högkant eller tillpassas för att ge nedre takpanneraden samma lutning som taket i övrigt.

Läktavståndet mellan takfotsläkt och läkten ovanför monteras så att nedersta takfotsraden får ett nödvändigt

överhäng i förhållande till undertak, takfotslösning och hängränna. Översta bärläkten placeras så nära nockbrädan som takpannans upphängningsklack tillåter.

KONTROLL AV JUSTERANDE LÄKTAVSTÅND

Läktavståndet är beroende av vilken typ av takpanna som väljs och ska kontrolleras på aktuellt parti för läktning.

Överlappning av takpannorna skall utnyttjas korrekt. Dra inte pannorna för långt isär eller tryck dem inte för tät ihop vare sig på längden eller bredden, utöver vad falsen tillåter (ca +1- 2 mm).

Ta 11 slumpmässigt utvalda takpannor ur mängden och lägg dem i en rad med översidan ner. Lägg pannorna så tätt som falsen tillåter och mät 10 pannor. Dra därefter pannorna från varandra så mycket som falsen tillåter och mät samma 10 pannor. Summan av dessa två mått delas med 20 så får man det idealiska läktavståndet. Kontroll av täckbredden utföres på samma sätt och bör utföras tillsammans med läggning av gavelpannor.

TAKLÄGGNINGSINSTRUKTIONER FÖR SVERIGE

VENTILATION

TAKLUTNING STRÖLÄKTSHÖJD	
10° - 22°	36 mm
22° - 70°	23 mm
Längd på taktäckningen	
Max längd på taktäckningen i meter = halva antal grader av takets lutning, t.ex. vid 25° blir max längd 0,5 x 25 = 12,5 m.	

Tabellen anger vilka ströläkts-höjder man skall använda sig av till de olika taklutningarna, samt max längd på taktäckningen för olika taklutningar. Ventilation och cirkulation mellan undertak och takpannorna är absolut nödvändigt för torkning av trämaterialen. Fågel-lister och nockband kan med fördel användas.

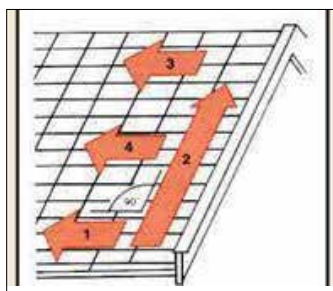
Rekommenderad ströläkts-höjd, luftspalt vid takfot och ventilerad nock säkrar luftcirkulationen och är nödvändig för fabrikan-tens garanti i sin helhet.

Föreskrifterna skall följas om tillverkarens frostgaranti ska gälla.

INFÄSTNING

Traditionellt rekommenderas att alla takpannorna i randzo-nerna fästs, d.v.s. vid takfot, valm, gavlar, nock och runt genomföringar. För större sä-kerhet rekommenderas det att var annan till var tredje panna fästes i ett diagonalt mönster på taket.

På speciellt vindutsatta områ-den och vid taklutningar över 55° fästs samtliga takpannor i taket.

LÄGGNING

1. Läggningsen startar i det nedre högra hörnet. Nedre pannraden läggs och anpassas efter takets bredd. Varje panna kan förskjutas något för att eventuellt hel panna skall kunna användas. Vid användning av gavel-pannor bör det tas speciell hänsyn till pannornas täck-bredd kontra taksprångets måttsättning så att måtten stämmer och underlättar läggningen.

2. Därefter läggs 3 pannrader upp till nocken. Kontrollera att pannorna ligger i linje och ta gärna ett diagonalmått för att kontrollera att pannorna ligger vinkelrätt. Kontrollen är speciellt viktig på dub-belfalsade takpannor, ef-tersom falsarna endast tillåter minimal justering (+/- 2-3 mm).

3. Läggningsen fortsätter med översta raden längs nocken och anpassas efter takets bredd.

4. Taket lägges vidare i hela ver-tikala rader. Var 4:e rad bör kontrolleras med snöre eller riktbräda.

När specialpannor används skall man kontrollera att dessa passar till läktavståndet och den fastställda täckbredden, storleksvariationer mellan till-behör och takpannor kan fö-rekomma och bör under alla förhållanden kontrolleras före läggning.

